

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 11. Guido Aretinus Musicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

vita, quam post annos ab ipsius morte Sæculum XI.
 quindecim S. Petrus Damianus scripsit, A.C. 1025.
 legimus. Verumtamen errorem subre-
 plisse, sive id oscitantia Librariorum, vel Mabill. pag. 279. Boll. 7.
 alio modo evenerit, atque S. Romual-
 dum ultra annum vitæ nonagesimum su-
 perstitum esse non potuisse, plurimi cre-
 dunt. p. 103. Martyr. Ro. 19. Jun. & 7. Febr. Obiit vero anno Christi 1027. de-
 cima nona Junii, qua die Ecclesia ejus
 memoriam colit. Sed Romæ ipsius Fe-
 stum septima Februarii, secundæ Trans-
 lationis die, fixum. Proximo post obi-
 tum suum tempore S. Romualdus plu-
 rimis fulsit miraculis; unde elapso quin-
 quennio, Monachi a Sede Apostolica li-
 centiam construendi Altare supra corpus
 ejus obtinuerunt, quod illo ævo aliquis
 Sanctos canonizandi modus erat.

§. XI.

Guido Aretinus Musicus.

Sub idem tempus, Joanne XIX. S. Petri
 Cathedram & Theodaldo Sedem Are-
 tinam tenentibus, Guido, celeberrimus
 Musicus, illius civitatis Monachus, Musi-
 ces Elementa & sex illas Notas, *Ut. Re.*
Mi. Fa. Sol. La. invenit, quarum ope
 puer intra paucorum mensium spatium
 capit, quod antea vir complurium anno-
 rum labore vix addiscebatur. Has Sylla-
 bas Guido a tribus primis versibus
 Hymni in Festo S. Joannis: *Ut queant*
laxis

Sæculum XI. *laxis &c.* (*) mutuavit, deditque Episto-
A.C. 1025. lam, de nova sua methodo, ad Michae-

lem Monachum Cænobii Pomposinani,
 tunc temporis prope Ferrariam celebra-
 rimi, quem in hac industria Adjutorem
 habuerat, in hunc ferme modum: Spero
Ap. Baron. fore, ut posteri nostri a Dei Misericordia
an. 1022. & remissionem peccatorum nostrorum exo-
Sæc. 6. Ben. rent, postquam effecimus, ut qui hactenus
p. 508.

a Magistris suis vix Decennio cantandi
 imperfectam scientiam consequi potuerunt,
 nunc spatio unius anni aut saltem biennii
 boni cantores evadant. Et infra: Sum-
 mæ Sedis Apostolicæ Antistes Joannes (**) Papa,
 cum Scholæ nostræ fama ad ipsius
 aures pervenisset, & quod pueri ex no-
 stris Antiphonariis cantus antea nunquam
 cognitos discerent, valde miratus, tribus
 nunciis missis me ad se vocavit. Romam
 igitur profectus sum cum Gregorio Abba-
 te Mediolanensi, & Petro Præposito Cano-
 nicorum Ecclesiæ Aretinæ, viro pro tem-
 porum nostrorum ratione sapientissimo.
 Papa meo adventu latissimus, diuque mihi
 collocutus, diversa quæsit, Antiphona-
 rium meum sæpius velut rarum prodigium
 per-

(*) *Ut queant laxis resonare fibris*
Mira Gestorum Famuli tuorum
Solve polluti Labii reatum
Sancte Joannes!

(**) In Epistola ista relata a Cardinali Baro-
 nio ad annum 1022. legitur: Benedictus VIII.

Sæculum XI.

A.C. 1025.

pervolvit, regulas summa attentione perpendit, & de sede, in qua acquiescebat, non surrexit, prius quam cantum versiculi ante nunquam auditum didicisset, ita in se ipso expertus, quod de aliis vix credere poterat. Ceterum infirmitate cogente Romæ morari non potui, & æstivo fervore in locis maritimis & palustribus perniciem mihi minante. Condiximus vero, me redeunte hyeme Romanam reversurum, atque Pontifici, ejusque Clericis, opus hoc explicaturum. Exinde post paucos dies adii Patrem vestrum, Guidonem Abbatem Pomposinani Monasterii, virum Deo & hominibus virtutis & sapientiæ merito charum, quem ut patrem animæ meæ videre cupiebam. Is igitur, ut perspicaci ingenio valet, ubi nostrum Antiphonarium vidit, protinus approbavit, pœnitentia eum subiit, quod nostris æmulis quondam consensisset, veniam postulavit, suadens mihi, Monacho, ut urbibus Episcopalibus præferrem Monasteria; quorum nullum hodie in Italia tanti Abbatis industria Pomposinano illustrius est. Ut igitur summi viri consilio seu potius mandato obsequar, hoc nostro Opere vestrum Monasterium decorare cupio; maxime ideo, quod cum Episcopis, hodie ferme omnibus ob Simoniam (*) damnatis, communicare verear.

(*) Istud in epistola, ut eam refert Cardinalis Baro-

Sæculum X. *verear.* Guido Monachus Librum suum
 A.C. 1025. de Musica Micrologum appellavit, nuncupavitque Theodaldo Episcopo Aretino Dioecesano suo, qui eum ad erudendos Clericos populumque sibi adiutorem adsciverat.

§. XII.

Bruno Episcopus Tullensis.

Conradum Regem anno millesimo vigesimo quinto cum exercitu in Italiam proficiscentem secutus est Bruno, eidem affinitate junctus, Ecclesiæ Tullensis Clericus. Is in Alsatia natus, quinquennis Bertoldo Episcopo Tullensi erudiendus a parentibus traditur. Grandior deinde ad Palatium mittitur Conradi Regis, cujus amorem facile sibi conciliavit. Jamque illo tempore intelligens, Episcopatum sibi ab amicis destinari, animo constituit, Ecclesiam aliquam pauperem pinguiori præponere. Annum vero vitæ agebat vigesimum tertium, Ordine Diaconatus initiatus, quando Regem in itinere Longobardico comitabatur, militibus Episcopi Tullensis, justa causa impediti, præfectus. Strenue rem gessit Bruno, & majore industria, quam a juvene, experientia destituto, expectari potuisset.

Baronius, non legitur. Bene vero in Actis Bened. to. VI. p. l. pag. 447.